

maa erkende, at han baade har været samvittighedsfuld og dygtig i sin Forhørsvirksomhed. Jeg tror, at alle, der læse disse Forhør i „Hebron“-Sagen, ville være enige med mig i, at Assessor Schröder har samvittighedsfuldt søgt at skaffe Rede og Klarhed i Sagen.

Men alligevel har det ærede Medlem jo nogle Indvendinger at gøre mod Forhørene. Det fortænkter jeg ikke det ærede Medlem i, jeg forstaaer godt, at Udfaldet af Forhørene ikke passer ham saa ganske.

Det ærede Medlem gør for det første den Indvending, at Offentligheden ikke har haft Adgang til at være til Stede, naar Forhørene fandt Sted. Men det er kun en meget daarlig Anke. Thi da vi nu en Gang have den Undersøgelsesmaade, som vi have, og som ikke giver Offentligheden Adgang til at være til Stede, vil denne Anke jo sige det samme som, at saa skal man undlade at foretage den Slags Undersøgelser saa længe, indtil vi faa en Retsreform. Men det kan da ikke være det ærede Medlems Mening. Vi maa selvfølgelig lade en Sag som denne undersøge med de Midler, som Lovgivningen til enhver Tid hjemler, og nøjes med den Undersøgelse, der kan komme, selv om vi mene, at det havde været meget bedre, hvis Offentligheden havde faaet Adgang.

Det ærede Medlem siger, at man kan ikke saadan stole paa de Forklaringer, de forskellige Piger have afgivet, thi de ere dresserede saa godt, at de ikke tør tale Sandhed i Forhørene. Ja, jeg vil sige, at naar Forholdene paa et Børnehjem skulle undersøges, naar man skal have at vide, om Pigerne ere godt eller daarligt behandlede der, saa ved jeg ikke, om der er nogen anden Vej til at skaffe Oplysning end ved at afhøre de Personer, som have opholdt sig paa Børnehjemmet til de forskellige givne Tidspunkter, og deriblandt naturligvis ogsaa de Piger, der have været til Stede. Det er en ren Paastand uden fjerneste Skygge af Bevis, naar det ærede Medlem vil trække sig bort fra alle de for ham ubehagelige Oplysninger, der findes i Forhørene, ved at fortælle om, at man ikke kan stole paa Forklaringerne, da Pigerne ere dresserede saa godt, thi det ærede Medlem har ikke andre Forklaringer at stille i Stedet, medmindre da det ærede Medlem vil stille de Forklaringer i Stedet, som Pigerne have afgivet til ham. Nu ved jeg ikke, naar Pigerne vare dresserede saa godt, saa de ikke turde tale Sandhed i Forhørene, hvorfor de saa skulde turde tale Sandhed til det ærede

Medlem. Mon det ærede Medlem mener, at han er i Stand til at indgyde dem større Tillid og Tryghed end Assessor Schröder, der er en meget rolig og stilfærdig Mand. Jeg tror ikke, der er mange, der ville være enige med det ærede Medlem i den Opfattelse. Men Pigerne, siger det ærede Medlem, ere under Fru Bransholms Værgemaal. Derved sigter det ærede Medlem altsaa til, at de skulde have været under hendes Værgemaal, da Forhørene fandt Sted. Men det er ikke rigtigt. Ser man paa den Liste, der findes i den trykte Bog over de Piger, der have været paa „Hebron“ eller anbragte i Tjeneste fra „Hebron“, vil man se, at det kun er ganske faa, for hvilke „Hebron“ har haft Værgemaal. Det har ikke været „Hebron“ eller Fru Bransholm, der har haft Værgemaal, men ganske andre.

Saa siger det ærede Medlem, at der er forskellige Mangler ved Forhørene. Der er et Brev fra Fru Bransholm til Borgmester Lyngbye, som Dommeren ikke har gjort sig nogen videre Ulejlighed med at skaffe fat paa. Jeg finder, at det er ganske naturligt; thi enhver Ting skal vel have en Ende. Det Brev, som Fru Bransholm skulde have skrevet til Borgmester Lyngbye, sagdes at dreje sig om, at Fade- ren til en ung Pige, der havde været paa „Hebron“, var fordrukken. Men det er dog et Spørgsmaal, der slet ikke vedrører de forskellige Anklager, det ærede Medlem har rettet mod Fru Bransholm, det berører slet ikke det i Sagen, som skulde undersøges, og derfor kunde efter mit Skøn Overretsassessor Schröder meget vel nøjes med den Udtalelse, der findes fra Borgmester Lyngbye om, at Fru Bransholms Forhold overfor den unge Pige havde været det smukkeste.

Dernæst siger det ærede Medlem, at de Piger, som rose Fru Bransholm, kom ikke mere i Forhør. Men det er kun rigtigt til en vis Grad. Der er grumme mange af de Piger, som have rost Fru Bransholm, der paa ny ere komne i Forhør. I det hele taget vil det ses, naar man læser Forhørsakterne, at de Fremstillinger, som vi ogsaa have hørt her, at „Hebron“ var et Sted, hvor det regnede med Straffe fra Morgen til Aften, ere ganske urigtige. Der har været mange Straffe paa „Hebron“, men naar man erindrer den Række af Aar, som Forklaringerne spænde over, og at de Straffe, som man læser om i Forhørene, for en stor Del ere de samme Tilfælde, der komme igen i de forskellige Vidners Mund, tør